

det en af de Misforstaaelser, som der i det hele taget findes saa mange af i denne Sag. De 800 Kr., som Understøttelsen nu er foreslaaet til, ere udfundne efter den almindelige Beregning i alle de Tilfælde, hvor den vedkommende ikke har nogen lovmæssig Pensionsret, idet Beløbet, saaledes som jævnlig sker, er afrundet en lille Smule opad. — Jeg tager hermed Indstillingen tilbage.

Formanden: Indstillingen Nr. 5 er atter tagen tilbage. Ønsker nogen at optage den? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er den bortfalden.

Man gik derefter til Behandling af Indstillingerne vedrørende *Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet*, nemlig Indstillingerne Nr. 7 og 10, Betænkningens Nr. 15 og 34 (se Tillæg B.) og Ændringsforslag Nr. 8 udenfor Betænkningen af Bluhme (se foran).

Ordføreren (Nørhave): Det er altsaa de Andragender, som af Udvalget ere foreslaaede henviste til Kirke- og Undervisningsministeren, som der her er Tale om. Der er af Udvalget foreslaaet at henvise to Andragender til Kirke- og Undervisningsministeren. Det første, som findes i Betænkningen under Nr. 15, er fra en Forening, der kalder sig „Grenaaforeningen til Hjælp for legemlig og sjælelig abnorme“; de ansøge om et aarligt Tilskud. Oprindeligt var denne Forening en Filial af Foreningen „Danmarks blinde“; den var dannet i Grenaa og Omegn; men i 1897 udvidede den sig til at tage sig af Egnens abnorme paa alle Omraader.

Udvalget mener at burde anbefale dette Andragende paa det varmeste. Hvad der taler imod det, er jo særligt, at Foreningen bærer Navnet „Grenaaforeningen“, det lyder jo noget lokalt, og Udvalget har haft nogen Betænelighed ved at henvise et saadant Andragende fra en Forening, som virkede mere i det lokale. Og hvis den havde indskrænket sig til blot at omfatte Grenaa og nærmeste Omegn, vilde vi neppe have kunnet gaa med til at henvise Andragendet; men Andragendet er bilagt med 24 Anbefalinger og Dokumenter, som alle bevise, at Foreningen har udvidet sig over et stort Omraade. Disse 24 Anbefalinger eller Bilag har jeg ikke gennemgaaet saa nøje, idet det jo vilde blive et næsten uoverkommeligt Arbejde, men de, jeg har set, anbefale i en særlig Grad Foreningen

til Understøttelse. Den har i Aarenes Løb haft en stærk Vækst, og den uddeler nu 72 Understøttelser til et samlet aarligt Beløb af omtrent 1,900 Kr. Den er anbefalet meget stærkt af Læger baade fra Randers og Aarhus, idet nemlig Folk, som ere abnorme i en eller anden Retning, blive hjulpede af denne Forening. Udvalget har da fundet Anledning til at henvise Andragendet til Kirke- og Undervisningsministeren og anbefaler paa det varmeste Foreningen til en Understøttelse. Den vil sikkert ikke kunne klare sig, hvis den ikke faar nogen Hjælp af Staten, og efter det Omfang, den har faaet, og efter den Maade, hvorpaa den arbejder, er den sikkert ogsaa værdig til at faa en Understøttelse. Vi haabe, at Ministeren vil være velvillig og overveje Sagen, særligt under Hensyn til, at Andragendet nu vil blive støttet af Rigsdagen.

Det andet Andragende findes i Betænkningen under Nr. 34. Det er fra 14 Lærere og Lærerinder ved den offentlige Skole om, at deres tidligere Tjenestetid ved statsanerkendte private Seminarier maa blive regnet dem til gode ved Fastsættelsen af deres Tjenestealder. Der er jo, siden vi fik Skoleloven, kommet mange Andragender af denne Art frem, og der er sikkert Grund til at tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse sammen med andre Spørgsmaal, som sikkert ville komme frem til Overvejelse for den højtærede Kultusminister, saaledes at en Ordning kan blive truffen, hvorved vi blive fri for saadanne Andragender om at faa Anciennet betregnet under Hensyn til den Tid, hvori de vedkommende have arbejdet under andre Vilkaar, andre Forhold end ved Statsskolen. Udvalget foreslaar derfor at henvise dette Andragende til Ministerens Overvejelse, idet vi haabe, at Ministeren vil velvillig overveje dette Andragende sammen med andre Andragender, der sikkert komme ind til ham i den Anledning. Hermed skal jeg anbefale disse to Andragender, som af hele Udvalget ere henviste til Kirke- og Undervisningsministeren.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Jeg tvivler ingenlunde om, at den saakaldte Grenaaforening udretter et godt og et nyttigt Arbejde, og at det kunde være ønskeligt, om man ogsaa i andre Egne af Landet vilde tage en lignende Gerning op og gennem private Foreninger vejlede, hjælpe og pekuniært støtte de forskellige abnorme.